

## ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ!

Σε μια εποχή που κάθε πτυχή της κοινωνικής ζωής βάλλεται συθέμελα, δεν θα μπορούσαν να λείπουν και οι βαθιές τομές στο πτώμα (;) του εκπαιδευτικού συστήματος. Το κράτος όχι μόνο αποποιείται κάθε ευθύνη για την εκπαίδευση των υπηκόων του, αλλά προωθεί και το πανεπιστήμιο του τζόγου. Στο οποίο παίκτες θα είναι οι εκπαιδευόμενοι που ως σωστοί επενδυτές θα πρέπει να μελετάνε ενδελεχώς τις τάσεις στην αγορά εργασίας, να ποντάρουν σε “καλά χαρτιά” και φυσικά να αναλαμβάνουν το αντίστοιχο επιχειρηματικό ρίσκο. Κάποτε το πανεπιστήμιο αρκούσε να αναπαράγει τον κοινωνικό καταμερισμό εργασίας, να λειτουργεί ως ιδεολογικός μοχλός πειθαρχησης της νεολαίας και να ενσωματώνει τις κοινωνικές προσδοκίες που αναπτύσσονταν. Σήμερα, κοντά σ' αυτά, νέοι όροι προβάλλουν επιτακτικά: ανταγωνιστικότητα, καινοτομία, επιχειρηματικότητα, εντατικοποίηση, αγορά. Ένα λεξιλόγιο εταιρικής κουλτούρας που επιχειρεί να εντάξει το πανεπιστήμιο στη νέα εποχή που έρχεται.

Ζόρικα πράγματα, που μας δίνουν την ευκαιρία να αναπτύξουμε μια συνολικότερη κριτική στο υπάρχον και μας επιβάλλουν να δράσουμε άμεσα και αναλόγως. Ό,τι δηλαδή, θα περίμενε κανείς από καθηγητές σε ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα της περιφέρειας, στο οποίο ήδη φαίνονται τα πρώτα σημάδια της επίθεσης. Από ανθρώπους δηλαδή, που όσο και να αρέσκονται στο να καλύπτονται πίσω από την ταμπέλα του “ακαδημαϊκού” διαχωρίζοντας εαυτούς από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, δεν παύουν να είναι αυτό ακριβώς: εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της εκπαίδευσης.

Αντιθέτως, με αφορμή το “κτιριακό ζήτημα” -απότοκο των κεντρικών επιλογών στάσης του πανεπιστημίου απέναντι στη νέα κατάσταση- βλέπουμε να επιχειρούνται “λύσεις” που περνάνε πάνω από ανοιχτά κοινωνικά εγχειρήματα, όπως αυτό της Κατάληψης στο Μπίνειο. Και μάλιστα, με μεθοδεύσεις, φαιδρές στην ποιότητά τους, αλλά με μεγάλη συμβολική αξία για το μέλλον. Μιλάμε για τα δημοσιεύματα της τοπικής χουντο-φυλλάδας “Δημοκράτης”, η οποία ανήμερα Μ. Παρασκευής (!) ανακάλυψε την πεντάχρονη “κατοχή” στο Μπίνειο από “άτομα που μόνο με φοιτητές δεν μοιάζουν”. Έγινε σαφές, πιστεύουμε, στους εμπνευστές αυτής της συνεργασίας πως ο μοναδικός χαμένος από δαύτη είναι το ίδιο το πανεπιστήμιο και το, όποιο, κύρος του. Γιατί κατά τ' άλλα, η πολύχρονη, κοινωνικά αποδεκτή και ευρεία δράση και συμμετοχή των ανθρώπων που διαχειρίζονται τα τρία πρώην εγκαταλειμμένα κτίρια της αυλής στο Μπίνειο στο κοινωνικό γίνεσθαι αυτής της πόλης, δεν είναι δυνατόν να πτοηθούν από δημοσιεύματα αυτού του επιπέδου.

Στις 23 Μάρτη του 2006 οι άδεια βοηθητικοί χώροι που βρίσκονται στην αυλή του αρχοντικού στο Μπίνειο καταλήφθηκαν από ομάδα φοιτητών, εργαζόμενων και ανέργων της πόλης. Αμέσως, οι τότε πανεπιστημιακές αρχές μέσω της τεχνικής υπηρεσίας έσπευσαν να μας διαμηνύσουν ότι τα κτίρια είναι “ετοιμόρροπα” και ως εκ τούτου “επικίνδυνα για την ασφάλειά μας”. Μάλιστα, μας παρότρυναν με δραματικό τόνο να τα εγκαταλείψουμε “για το καλό μας”. Οι εργασίες που έπρεπε να εκτελεστούν για να καταστούν βιώσιμοι οι χώροι ήταν, όντως, πολλές. Παρόλα αυτά, έπειτα από 5 χρόνια, με συλλογική εργασία και αποκλειστικά με δικά μας μέσα, καταφέρνουμε και διατηρούμε ένα χώρο που φιλοξενεί πλήθος δραστηριοτήτων και έχει αγκαλιαστεί από μεγάλο κομμάτι τόσο της τοπικής κοινωνίας, όσο και της φοιτητικής κοινότητας. Η Κατάληψη στο Μπίνειο αποτελεί το χώρο που στεγάζει τις ανάγκες μας, συλλογικοποιεί τις επιθυμίες μας και συντελεί στην ανάπτυξη σχέσεων και δεσμών αλληλεγγύης πέρα και ενάντια στους αγοραίους. Το τι γίνεται και δεν γίνεται στο χώρο αποφασίζεται από εβδομαδιαία διαχειριστική συνέλευση, αυτοοργανωμένα, δίχως ιεραρχίες, βασισμένη στις αξίες της ισότητας και του αλληλοσεβασμού. Στα 5 χρόνια λειτουργίας του έχουν πραγματοποιηθεί πλήθος μαθημάτων χωρίς αντίτιμο (ελληνικά/αγγλικά σε μετανάστες, τούρκικα, φαρσί, ελεύθερου σχεδίου κ.α.), ενισχυτικές διδασκαλίες για μαθητές που δεν έχουν την οικονομική άνεση, πλήθος κινηματογραφικών προβολών, αφιερωμάτων, βιβλιοπαρουσιάσεων, μουσικών συναυλιών και κοινωνικών-πολιτικών εκδηλώσεων. Χωρίς να απαιτείται πλήρης πολιτική ταύτιση έχουν κατά καιρούς φιλοξενηθεί δραστηριότητες διαφόρων συλλογικοτήτων, ομάδων, πρωτοβουλιών, συνελεύσεων κλπ. Σε σταθερή βάση λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη, κήπος με τοπικές παραδοσιακές ποικιλίες, συλλογική κουζίνα, αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο και χαριστικό παζάρι.

Την ώρα που το κράτος πρόνοιας αντικαθίσταται από το κράτος ασφάλειας, δικαιώματα και κατακτήσεις διαγράφονται με συνοπτικές διαδικασίες, η υγεία και η εκπαίδευση αντιμετωπίζονται με λογιστικούς όρους και χιλιάδες κόσμου διαδηλώνει, απεργεί, διεκδικεί και αντιστέκεται, το “κτιριακό ζήτημα” του Πανεπιστημίου Αιγαίου στη Μυτιλήνη δεν μπορεί να ταυτίζεται με μια επικείμενη καταστολή της Κατάληψης στο Μπίνειο. Ο λόγος ύπαρξης της Κατάληψης στο Μπίνειο και ο κοινωνικός ρόλος που επιτελεί, ούτε έχουν φτάσει στα όριά τους, ούτε είναι υπό διαπραγμάτευση.